

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 74/2567

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดปทุมธานี ศาลผู้รับความเห็น ร้อยตำรวจ อ. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ฟ้องคดี กระทรวงกลาโหม ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ ร้อยตำรวจ อ. ที่ 1 นางสาว ส. ที่ 2 ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง กระทรวงกลาโหม ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ศาลมีคำสั่งเรียกกองทัพบกเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2565 นาย ส. บุตรชายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองซึ่งเป็นทหารกองเกิน ได้มารายงานตัวเพื่อเข้ารับราชการทหารกองประจำการตามหมายนัดของนายอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยมีร้อยเอก ค. ผู้ช่วยสัสดีอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รักษาราชการแทนสัสดีอำเภอคลองหลวงและเจ้าหน้าที่สัสดีอำเภอคลองหลวง และสัสดีจังหวัดปทุมธานี ได้ปฏิบัติหน้าที่นำส่งนาย ส. พร้อมทหารกองเกินที่เข้ากองประจำการรายอื่นที่มารายงานตัวเดินทางไปยังวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ต่อมาเมื่อผู้พบศพนาย ส. บริเวณท่าน้ำวัดโบสถ์ จากการตรวจสอบกล้องวงจรปิดในที่เกิดเหตุพบว่าระหว่างพักรอเรียกชื่อขึ้นทะเบียน นาย ส. ได้หลบหนีจากพื้นที่พักคอยรอเรียกชื่อและป็นรั้วประตูทางเข้าออกของวิทยาลัยฯ ออกไป ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานสัสดีอำเภอคลองหลวงและเจ้าหน้าที่สำนักงานสัสดี จังหวัดปทุมธานี เมื่อได้รับตัวนาย ส. ไว้แล้ว กลับละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการนำนาย ส. ซึ่งได้มารายงานตัวตามหมายนัดไปขึ้นทะเบียนกองประจำการ และรับการฝึก ณ มณฑลทหารบกที่ 16 เป็นเหตุให้นาย ส. เสียชีวิต ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จ่ายค่าสินไหมทดแทน ค่าจัดงานศพ ค่าขาดประโยชน์ ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด โดยทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางเห็นว่า คดีพิพาทเกี่ยวกับกรณีสัสดีอำเภอคลองหลวง เจ้าหน้าที่อำเภอคลองหลวงและสัสดีจังหวัดปทุมธานีละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมดูแลบุตรชายของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทำให้บุตรชายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองหลบหนีออกจากสถานที่ขึ้นทะเบียนจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลจังหวัดปทุมธานีเห็นว่า มูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวเนื่องกับความรับผิดชอบทางละเมิดโดยทั่วไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว คดีนี้กระทรวงกลาโหม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีฐานะเป็นกระทรวง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เป็นส่วนราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2551 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสัสดีอำเภอคลองหลวงและเจ้าหน้าที่สำนักงานสัสดี จังหวัดปทุมธานี ในการดูแลนำส่งนาย ส. พร้อมทหารกองเกินที่เข้ากองประจำการรายอื่นที่มารายงานตัวเป็นหน้าที่

ทั่วไปเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ทหารกองเกินที่ได้มารายงานตัวเพื่อเข้ารับราชการทหารกองประจำการตามหมายนัดของนายอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ไม่ใช่หน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และหากไม่ปฏิบัติแล้วจะถือว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ในทางปกครองตามนัยของมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 จึงมีใช้คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/74/2567>